

การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉื่อฉาง
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กรณีศึกษา: ช่วงเทศกาลกินเจ

BEHAVIOR OF THAI TOURISTS TOWARDS CREATING VALUE ADDED OF
THE CHUE CHANG COMMUNITY, HAT YAI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE
CASE STUDY: DURING THE VEGETARIAN FESTIVAL

พัชรินทร์ บุญนุ่น¹ ลัดดา ทองตั้ง² และวันดี นวนสร้อย³

Patcharin Bunnoon¹ Ladda Thongtang² and Wande Nuansoi³

^{1,2,3}วิทยาลัยรัฐภูมิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

^{1,2,3}Rattaphum College, Rajamangala University of Technology Srivijaya

Received: December 11, 2019 / Received: January 20, 2020 / Accepted: January 30, 2020

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉื่อฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กรณีศึกษา: ช่วงเทศกาลกินเจ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาเที่ยวในบริเวณย่านฉื่อฉางในช่วงเทศกาลกินเจ จำนวน 384 คน วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉื่อฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านประเพณีและวัฒนธรรมการกินเจอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ ด้านร้านอาหาร ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ และด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ อยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉื่อฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุของนักท่องเที่ยว รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระดับการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทย การสร้างมูลค่าเพิ่ม เทศกาลกินเจ

Abstract

This Study of Behavior of Thai Tourists towards the Added Value Creation of Chue-Chang Community, Hat Yai District, Songkhla Province: Case study during the Vegetarian Festival is a quantitative research. A questionnaire was used as the instrument to collect data from the research sample consisting of 384 Thai tourists who visited Chue-Chang Community, Hat Yai District, Songkhla Province during the Vegetarian Festival, obtained by quota-based incidental sampling. The data was statistically analyzed using the percentage, mean, standard deviation, and analysis of variance (ANOVA).

The results were as follows: The overall behavior of Thai tourists towards the added value creation of Chue-Chang Community, Hat Yai District, Songkhla Province was rated at the high level. When specific aspects of the behaviors were considered, it was found that the behavioral aspect of studying information concerning the vegetarian tradition and culture received the rating mean at the highest level, followed by the behavioral aspects of attitude toward the Vegetarian Festival, the food shops, tourism during the Vegetarian Festival, and travel during the Vegetarian Festival, all of which received the rating mean at the high level. As for results of the comparison of behaviors of Thai tourists towards the added value creation of Chue-Chang Community, Hat Yai District, Songkhla Province as classified by personal factors, it was found that Thai tourists with different ages, different monthly incomes, and different educational levels differed significantly in their behaviors at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Thai Tourist Behavior, Added Value Creation, Vegetarian Festival

บทนำ

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นอย่างมาก โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณในการกระตุ้นเศรษฐกิจเป็นจำนวนมากเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของทุกภูมิภาค และทุกจังหวัดให้มียอดนักท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น โครงการ ชิม ช้อป ใช้ เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวที่เป็นชาวไทยออกมาท่องเที่ยว ฯลฯ รัฐบาลยังเชื่อมั่นและไว้วางใจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวให้มีความเติบโตขึ้น พร้อมลดความเหลื่อมล้ำ โดยการกระจายรายได้ไปยังแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดรอง (Tourism Authority of Thailand, 2019) ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในปี 2562 ดร.ยุทธศักดิ์ สุภสร ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) แถลงทิศทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปี

2562 โดยเน้นย้ำว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จะปรับแผนการตลาดให้น้ำหนักไปยังเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำอย่างจริงจัง ผลักดันการกระจายรายได้สู่จังหวัดท่องเที่ยวรองให้เดินทางได้ทุกฤดูกาล เพิ่มเป้าหมายจากรายได้ทางการท่องเที่ยวให้เติบโตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 11.5 (Suphasorn, 2019) ดังนั้นเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวในประเทศไทยเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเทียบกับการท่องเที่ยวของปี 2561 เช่นเดียวกับจังหวัดสงขลา ซึ่งการท่องเที่ยวของจังหวัดสงขลา มีการเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในปี 2561 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา 33,369.59 คน เมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาปี 2560 จำนวน 30,945.14 คน มีอัตราการเปลี่ยนแปลง 7.8 % ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด

สงขลา ทำให้การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ (Songkhla Provincial Statistical Office, 2019)

การท่องเที่ยวหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีการจัดโปรแกรมท่องเที่ยวของหาดใหญ่ในปี 2561 มี 14 เทศกาลตลอดทั้งปี ได้แก่ เทศกาลปีใหม่ เทศกาลตรุษจีน เทศกาลสงกรานต์ วันแรงงาน เทศกาลฮารีรายอ วิสาขบูชา ฮารีรายอฮัจญ์ เทศกาลกินเจ เทศกาลวิภาวดี วันคริสต์มาส วันชาติมาเลเซีย วันชาติสิงคโปร์ เป็นต้น ซึ่งมีเทศกาลใหญ่เพียง 3 เทศกาลเท่านั้นคือ เทศกาลตรุษจีน สงกรานต์ และฮารีรายอ ซึ่งมีทั้งนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากและจำนวนห้องพักโรงแรมในหาดใหญ่ ซึ่งแต่ละโรงแรมมีนักท่องเที่ยวเข้าพักเต็ม 100 % ส่วนเทศกาลท่องเที่ยวอื่นๆ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาน้อยกว่า โดยอัตราการเข้าพักจะอยู่ที่ระดับประมาณ 70-90% (Posttoday, 2017)

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและมีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของหาดใหญ่คือ ชุมชนย่านฉือฉาง ซึ่งเป็นหนึ่งชุมชนที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อของชาวไทยเชื้อสายจีนที่เคลื่อนย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศจีน และนำเอาเอกลักษณ์ทางวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรม และความเชื่อมาด้วย มีการสร้างศูนย์รวมจิตใจเพื่อเป็นสถานที่ยึดเหนี่ยวและพบปะในการทำกิจกรรมสำคัญทางศาสนาร่วมกันในชุมชนย่านฉือฉาง ซึ่งมีวัดจีนที่สำคัญคือ วัดฉือฉางและวัดถาวราราม มีการจัดงานเทศกาลต่างๆ ของชาวไทยเชื้อสายจีน เช่น งานตรุษจีน เทศกาลเทกระจาด การไหว้องค์เทพเจ้า เทศกาลกินเจ ฯลฯ เทศกาลเหล่านี้กลายเป็นที่มาของการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งช่วงเทศกาลต่างๆ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ หนึ่งในเทศกาลสำคัญของคนเชื้อสายจีนซึ่งเป็นเทศกาลสำคัญและยิ่งใหญ่คือ เทศกาลกินเจ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากเทศบาลนครหาดใหญ่ มีการจัดกิจกรรมบริเวณหน้าสวนหย่อมศุภสารรังสรรค์และบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ ซึ่งช่วงเวลาปกติมีการจำหน่ายอาหารทั่วไปที่มีความหลากหลายให้ได้เลือกซื้อกัน เมื่อเข้าช่วง

เทศกาลกินเจก็ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบอาหารที่จำหน่ายเป็นอาหารเจ ให้กับผู้นับถือศรัทธาในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในบริเวณนั้นเป็นระยะเวลา 10 วัน 10 คืน โดยจัดต่อเนื่องเป็นปีที่ 20 และในปี 2562 จัดกิจกรรมขึ้นระหว่างวันที่ 28 กันยายน - 7 ตุลาคม 2562 (Pengjun, 2019) ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและประชาชนที่อยู่บริเวณนั้นและระแวกใกล้เคียงเดินทางเข้ามาจับจ่ายซื้ออาหารเจกัน ซึ่งทำให้แม่ค้าพ่อค้าบริเวณย่านฉือฉางมีรายได้เพิ่มขึ้นและสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชนย่านฉือฉาง รวมถึงห่วงโซ่ทางท่องเที่ยวด้านอื่นๆ อีกด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวเดิมและนักท่องเที่ยวใหม่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นในปีถัดไป อีกทั้งเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในภาคใต้

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กรณีศึกษา: ช่วงเทศกาลกินเจ เพื่อเป็นแนวทางที่สำคัญในส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวยังชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอีกแหล่งหนึ่งของหาดใหญ่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในช่วงเทศกาลกินเจ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในช่วงเทศกาลกินเจ

ทบทวนวรรณกรรม

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมและการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวได้แสดงออกภายนอก โดยการแสดงออกนั้นจะรู้สึกตัวหรือไม่ก็ตาม เมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งที่พบเจอในระหว่างการท่องเที่ยว โดยการแสดงออกที่เกี่ยวข้อง

โดยตรงกับการได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้ง โดยการท่องเที่ยวแต่ละครั้งเกิดจากแรงจูงใจภายใน และภายนอก (Intrinsic and extrinsic motivation) ของนักท่องเที่ยวเอง (Fridgen, 1996; Thapchai, 2005; Jittangwattana, 2005)

บางคนเดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและความตื่นเต้นสนุกสนานส่วนตัว บางคนเดินทางเพื่อเจรจาธุรกิจหรือร่วมประชุมเพื่อพัฒนาอาชีพ Hudman (1980) อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ดังนี้ ปัจจัยผลักดันกับปัจจัยดึงดูด ซึ่งพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่แสดงออกมานั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการท่องเที่ยวในครั้งนั้นๆ หรือครั้งต่อไป โดยนักท่องเที่ยวแต่ละคนมีความชอบในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันออกไป ซึ่ง UNWTO (1997) กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยว ได้ 3 รูปแบบหลัก ได้แก่

- 1) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ
- 2) รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม
- 3) รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

ส่วนใหญ่ในการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทุกครั้งเกิดจากสิ่งที่ชอบและสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยววัฒนธรรม ฯลฯ ไม่มีใครสามารถบังคับได้

เทศกาลกินเจ

เทศกาลกินเจ ถือได้ว่าเป็นเทศกาลที่มีมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ซึ่งคนจีนสมัยก่อนเมื่ออพยพไปตั้งถิ่นฐานที่ใดจะตั้งศาลเจ้าหรือโรงเจเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจและสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน Thairath Online (2019) อธิบายว่า เทศกาลกินเจ ตรงกับเดือน 9 ของทุกปี คนไทยเชื้อสายจีนจะรับประทานผักเพื่อเป็นการฝึกจิตใจให้เข้มแข็ง ให้งดการทำบาปทั้งหลายตามหลักศีล 5 คือ

- ข้อที่ 1 ตั้งใจงดเว้นจากการฆ่าสัตว์
- ข้อที่ 2 ตั้งใจงดเว้นจากการลักขโมย
- ข้อที่ 3 ตั้งใจงดเว้นจากการประพฤติดีกในกาม
- ข้อที่ 4 ตั้งใจงดเว้นจากการพูดเท็จ พูดคำหยาบ

คำส่อเสียด เพ้อเจ้อ

ข้อที่ 5 ตั้งใจงดเว้นจากดื่มสุรา ซึ่งศีลข้อที่ 5 นี้เป็นข้อที่สำคัญที่สุด

ขั้นตอนและพิธีกรรมการกินเจ

ชาวจีนเชื่อว่าพระโพธิสัตว์ได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนและดูแลโลกมนุษย์นั้น ประชาชนจะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีขาว รับประทานอาหารที่ปราศจากเนื้อสัตว์ทุกประเภท และผักต้องห้ามอีก 5 ชนิดคือ กระเทียม หอม กุ้ยช่าย ต้นกระเทียม ใบยาสูบ (Ranong Provincial Cultural Office, 2019)

Wikipedia (2019) กล่าวว่า ข้อปฏิบัติตนในช่วงกินเจ มีดังนี้ 1) รับประทานอาหารเจ 2) งดอาหารรสจัด หมายถึง อาหารเผ็ด หวานมาก เปรี้ยวมาก เค็มมาก 3) รักษาศีลห้า 4) รักษาจิตใจให้บริสุทธิ์ รักษาอารมณ์ 5) ทำบุญทำทาน 6) นุ่งขาวห่มขาว สำหรับผู้ที่เคร่งครัดเพื่อการกินเจให้เป็นไปอย่างบริสุทธิ์โดยแท้จะเพิ่มการปฏิบัติโดยการกินอาหารเฉพาะที่คนกินเจด้วยกันเป็นผู้ปรุงเท่านั้น รวมถึงจะล้างหม้อไหจนสะอาดเอี่ยม แยกภาชนะสำหรับการปรุงอาหารเจไว้โดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังจุดตะเกียงไว้ 9 ดวงตลอดช่วงเทศกาลกินเจ 9 วัน โดยไม่ปล่อยให้ดับเพื่อเป็นพุทธานุชาและรำลึกถึงบุญคุณของพ่อแม่ญาติพี่น้องตลอดจนผู้ที่มีบุญคุณต่อผืนแผ่นดินเกิด

อาหารเจ

การกินเจไม่กินผักที่มีกลิ่นฉุน ได้แก่ กระเทียม หัวหอม กุ้ยช่าย หลักเกียว (คล้ายกระเทียมแต่เล็กกว่า) และใบยาสูบ นอกจากนี้การกินเจของแต่ละท้องถิ่นอาจมีรายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกัน Komantakiat (1996) ระบุว่า ช่วงเวลา 20 ปีมานี้ประเพณีกินเจได้รับความนิยมกันแพร่หลายไม่เฉพาะในหมู่คนจีนแต่รวมถึงคนไทยชนชั้นกลาง โดยทั่วไปไม่เพียงแต่รักษาสุขภาพรวมเรื่องการปฏิบัติถือศีลควบคู่กันไป ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนี้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติที่มีเชื้อสายจีนเข้ามากินเจและยึดถือปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ได้บุญกุศลที่บริสุทธิ์ โดยเข้ามาเที่ยวกันทุกปี ซึ่งมีการจองที่พักล่วงหน้าเพื่อเทศกาลกินเจโดยเฉพาะ

วิธีการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทย
ที่มาท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจประจำปี 2562
ชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ วิธีการสุ่มกลุ่ม
ตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) และการเลือก
กลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling)
จำนวน 384 คน โดยใช้สูตรคำนวณหาค่ากลุ่มตัวอย่าง
ดังนี้

1) สูตรของคอคแรน (Cochran as cited in
Ekakun, 2000) ใช้ในกรณีที่ไม่ทราบขนาดของ
ประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีความจำนวนมากและ
ต้องการประมาณค่าสัดส่วนของประชากร

กรณีไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากรหรือ $p = 0.5$
ใช้สูตร

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง
ที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

z = ค่า z ที่ระดับความเชื่อมั่นหรือระดับ
นัยสำคัญ

ถ้าระดับความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ
0.05 มีค่า $z = 1.96$

$$n = \frac{z^2}{4e^2}$$

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2}$$

$n = 384.16$

$n = 384$ คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

เป็นพื้นที่ชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม
(Questionnaire) ในการวัดพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
ชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่าน
ฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา กรณีศึกษา:
ช่วงเทศกาลกินเจ แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน
ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นคำถามเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่
มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอ
หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นคำถามที่สร้างขึ้นโดยใช้
(Rating Scales) ตามแนวทางการสร้างแบบวัดของ
ลิเคิร์ท (Likert, 1961) โดยกำหนดระดับการประมาณค่า
เป็น 5 ระดับ เพื่อให้เหมาะสมและสะดวกในการตอบ
แบบสอบถามและวิเคราะห์ค่าความถี่ ซึ่งผู้วิจัยได้ระดับ
มีค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง พฤติกรรมที่มีมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง พฤติกรรมที่มีมาก

คะแนน 3 หมายถึง พฤติกรรมที่มีปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง พฤติกรรมที่มีน้อย

คะแนน 1 หมายถึง พฤติกรรมที่มีน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์
ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติคือ
ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
การวิเคราะห์ความแปรปรวน Analysis of Variance
(ANOVA)

เกณฑ์การแปลความหมายพฤติกรรมของ
นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของ
ชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มี
เกณฑ์การแปลความหมายเหมือนกันทุกด้าน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง พฤติกรรมที่
แสดงออกมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาก

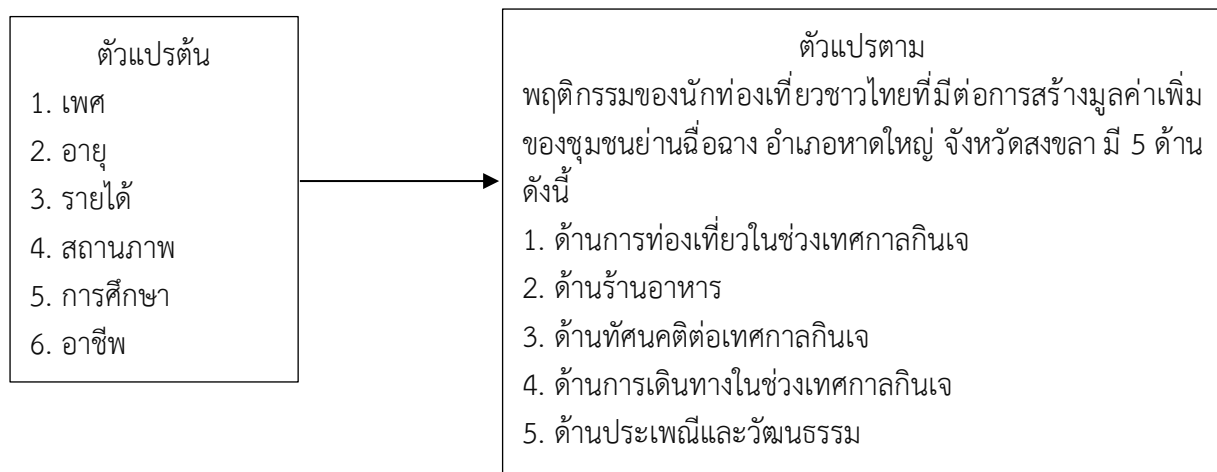
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกน้อยที่สุด

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย จัดหมวดหมู่ของคำตอบในแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามประเด็น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำนวน 384 คน เป็นเพศหญิง 201 คน (ร้อยละ 52.30) อายุเฉลี่ย 51-60 ปี จำนวน 128 คน (ร้อยละ 33.30) มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 179 คน (ร้อยละ 46.60) มีสถานภาพสมรส จำนวน 163 คน (ร้อยละ 42.40) มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 207 คน (ร้อยละ 53.90) อาชีพทำกิจการส่วนตัว จำนวน 160 คน (ร้อยละ 41.70) การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว

ในเทศกาลกินเจ ย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยว 2-3 ครั้ง จำนวน 129 คน (ร้อยละ 33.60) เดินทางด้วยรถประจำทาง จำนวน 91 (ร้อยละ 23.70) เดินทางมาด้วยรถส่วนตัว จำนวน 116 คน (ร้อยละ 30.21) ระยะเวลาท่องเที่ยวในเทศกาลกินเจ ย่านฉือฉาง 8-10 คืน จำนวน 262 คน (ร้อยละ 68.20) สถานที่พักช่วงเทศกาลคือ โรงแรม รีสอร์ท จำนวน 180 คน (ร้อยละ 46.90) ค่าใช้จ่ายในการซื้ออาหารและเครื่องดื่มต่อวัน 1,501-2,000 บาท จำนวน 158 คน (ร้อยละ 41.10)

ตารางที่ 1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ			
1. ท่านมีความสุขในการท่องเที่ยวช่วงเทศกาลกินเจ	4.21	.430	มาก

ตารางที่ 1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ต่อ)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
2. ท่านมีความประทับใจในการท่องเที่ยวช่วงเทศกาลกินเจ	4.17	.380	มาก
3. ท่านมีความผ่อนคลายจากการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ	4.27	.454	มาก
4. การท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจทำให้ได้พบปะผู้คนมากมาย	4.18	.391	มาก
5. การท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจทำให้ท่านได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ	4.36	.480	มาก
6. ท่านได้รับความตื่นเต้นในเรื่องต่างๆ ในช่วงเทศกาลกินเจ	4.21	.453	มาก
7. ท่านมีความต้องการมาท่องเที่ยวในเทศกาลกินเจ	4.16	.411	มาก
รวม	4.22	.163	มาก
ด้านร้านอาหาร			
1. ราคาอาหารและเครื่องดื่มในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว	4.21	.433	มาก
2. ความสะอาดของอาหาร	4.17	.404	มาก
3. รสชาติและคุณภาพของอาหาร	3.09	.395	ปานกลาง
4. ร้านขายอาหารมีความสะดวกในการเลือกซื้ออาหาร	4.08	.459	มาก
5. ความหลากหลายของอาหารเจ	4.85	.359	มากที่สุด
6. ความสุภาพและการบริการของผู้จำหน่ายอาหารเจ	4.81	.458	มากที่สุด
7. อาหารถูกสุขลักษณะ	4.79	.474	มากที่สุด
8. ความคุ้มค่าโดยรวมของราคาอาหารกับคุณภาพอาหารที่ท่านได้รับ	4.11	.391	มาก
รวม	4.26	.149	มาก
ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ			
1. ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อเทศกาลกินเจ	4.77	.494	มากที่สุด
2. การจัดงานช่วงเทศกาลกินเจย่านฉือฉางมีความครึกครื้น	3.13	.474	ปานกลาง
3. ท่านมีความชื่นชอบต่อการกินอาหารเจ	4.80	.476	มากที่สุด
4. การจัดงานเทศกาลกินเจมีกิจกรรมที่ทำให้ท่านมีความตื่นเต้น	4.76	.486	มากที่สุด
รวม	4.37	.267	มาก
ด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ			
1. ท่านได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ	4.07	.270	มาก
2. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในการเดินทาง	3.07	.375	ปานกลาง
3. ระยะเวลาในการเดินทาง	3.03	.248	ปานกลาง
4. ความสะดวกในการเดินทางมายังย่านฉือฉางช่วงเทศกาลกินเจ	4.80	.446	มากที่สุด
5. ความคุ้มค่าโดยรวมของการจ่ายเงินค่าเดินทางกับในช่วงเทศกาลกินเจ	4.74	.565	มากที่สุด

ตารางที่ 1 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา (ต่อ)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทย	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล
รวม	3.94	.179	มาก
ด้านประเพณีและวัฒนธรรม			
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเทศกาลกินเจ	4.80	.448	มากที่สุด
2. ท่านมีความศรัทธาและเลื่อมใสในเทศกาลกินเจ	4.82	.429	มากที่สุด
3. ท่านได้รับความรู้ใหม่ๆ ซึ่งไม่เคยรู้มาก่อนจากเทศกาลกินเจ	4.80	.465	มากที่สุด
รวม	4.81	.271	มากที่สุด
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา			
ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ	4.22	.163	มาก
ด้านร้านอาหาร	4.26	.149	มาก
ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ	4.37	.267	มาก
ด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ	3.94	.179	มาก
ด้านประเพณีและวัฒนธรรม	4.81	.271	มากที่สุด
รวม	4.32	.095	มาก

จากผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ($\pm .095$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับด้านประเพณีและวัฒนธรรมการกินเจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ($\pm .271$)

รองลงมาคือ ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ($\pm .267$) ด้านร้านอาหารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ($\pm .149$) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ($\pm .163$) และด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ($\pm .179$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

	Test Value = 0					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
เพศ	59.694	383	.000**	1.523	1.47	1.57

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่

จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยเพศชายและนักท่องเที่ยวเพศหญิง มีพฤติกรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

	ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ		ด้านร้านอาหาร		ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ		ด้านการเดินทาง		ด้านประเพณีและวัฒนธรรม	
	t/F	Sig.	t/F	Sig.	t/F	Sig.	t/F	Sig.	t/F	Sig.
อายุ	1.224	.297	.995	.421	.467	.800	.911	.474	2.409**	.036
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	2.679**	.032	.947	.437	1.261	.285	.479	.751	.375	.826
ระดับการศึกษา	2.634**	.034	2.968**	.020	.619	.650	.794	.530	1.835	.121

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นรายคู่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า

1) อายุของนักท่องเที่ยว มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านประเพณีและวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3) ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจและด้านร้านอาหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

	ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ	ด้านร้านอาหาร	ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ	ด้านการเดินทาง	ด้านประเพณีและวัฒนธรรม
ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ	1				
ด้านร้านอาหาร	.250**	1			
ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ	.259**	.416**	1		
ด้านการเดินทาง	.702**	-.010	.386**	1	
ด้านประเพณีและวัฒนธรรม	-.123*	.117*	-.273**	-.033	1

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ความสัมพันธ์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

1. ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.255**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านร้านอาหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

2. ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.259**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

3. ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (-.123*) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

4. ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.702**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

5. ด้านร้านอาหาร (.416**) มีความสัมพันธ์ทางลบกับด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

6. ด้านร้านอาหาร (.117*) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

7. ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ (-.273**) มีความสัมพันธ์ทางลบกับด้านการเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

8. ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ (.386**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผล

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ดังนี้

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $4.32 (\pm .095)$ ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีเชื้อสายจีน เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเป็นครั้งที่ 2 – 3 ครั้ง ซึ่งการท่องเที่ยวในครั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่ย้ายถิ่นฐานการทำงานและมีบรรพบุรุษที่หาดใหญ่ จึงกลับมาหาบรรพบุรุษและญาติพี่น้องซึ่งเป็นการพักผ่อนด้วย และอยู่ร่วมเทศกาลกินเจกับครอบครัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Chinfuk et al. (2017) ศึกษาเรื่องศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดงานเทศกาลกินเจหาดใหญ่ ประจำปี 2560 พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการจัดงานเทศกาลกินเจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนักท่องเที่ยวให้ข้อเสนอแนะโดยให้เพิ่มความหลากหลายของอาหารเจ การประชาสัมพันธ์ของภาครัฐให้มากขึ้น เพิ่มสถานที่จอดรถ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phetprakong et al. (2015) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้นักท่องเที่ยวได้มีการเสนอแนะให้ควรจัดระเบียบร้านจำหน่ายอาหารเจ การจราจร ให้มีทางเท้าให้นักท่องเที่ยวหรือประชาชนที่มาเลือกซื้ออาหารสามารถเดินเลือกซื้ออาหารอย่างสะดวกและปลอดภัย และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มากขึ้นทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้านให้มากขึ้น

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า อายุของนักท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านประเพณีและวัฒนธรรม รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ และระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจและด้านร้านอาหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

.05 ซึ่งนักท่องเที่ยวและประชาชนให้ความสำคัญและความสนใจในเทศกาลกินเจมากขึ้น เพราะคนส่วนใหญ่หันมาดูแลสุขภาพใส่ใจเรื่องอาหารการกินมากขึ้น ไม่เฉพาะนักท่องเที่ยวเชื้อสายจีนเท่านั้น บุคคลทั่วไปวัยทำงานที่รักษาสุขภาพก็หันมารับประทานอาหารเจกัน มีการดูแลสุขภาพมากขึ้นและระดับการศึกษาส่งผลด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jurakanit (2008) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ของนักท่องเที่ยวชาวไทยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุและรายได้แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ในขณะที่ยานวิจัยของ Phetprakong et al. (2015) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิลำเนาที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเดินทางมาเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสงขลาแตกต่างกัน จึงทำให้การท่องเที่ยวของชุมชนย่านฉือฉาง ช่วงเทศกาลกินเจ มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวกับครอบครัวและท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลจนครบ 10 วัน โดยซื้อโปรแกรมทัวร์แบบเหมาจ่ายทั้งเทศกาลกินเจ Sangkan et al. (2016) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลาดน้ำ คลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมาใช้บริการตลาดน้ำคลองแหด้านการบริการและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจและได้รับความสะดวกสบายและรู้สึกปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยวในเทศกาลกินเจครั้งนี้

สรุปผล

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ($\pm .095$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักท่องเที่ยวได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ

ด้านประเพณีและวัฒนธรรมการกินเจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ($\pm .271$) รองลงมาคือด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ($\pm .267$) ด้านร้านอาหารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ($\pm .149$) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ($\pm .163$) ด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ($\pm .179$)

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มของชุมชนย่านฉือฉาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นรายคู่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า 1) อายุของนักท่องเที่ยว 2) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักท่องเที่ยว 3) ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า

1) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.255**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านร้านอาหาร อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

2) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.259**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

3) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (-.123*) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการเดินทางในช่วงเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

4) ด้านการท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลกินเจ (.702**) มีความสัมพันธ์ทางบวกด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

5) ด้านร้านอาหาร (.416**) มีความสัมพันธ์ทางลบกับด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

6) ด้านร้านอาหาร (.117*) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

7) ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ (-.273**) มีความสัมพันธ์ทางลบกับด้านการเดินทาง อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

8) ด้านทัศนคติต่อเทศกาลกินเจ (.386**) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านประเพณีและวัฒนธรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการวิจัยนำไปใช้ประโยชน์

1.1 นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวางแผน

การปรับปรุงการจัดกิจกรรมในช่วงเทศกาลกินเจในปีต่อไป

1.2 หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่

เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลการวิจัยไปวางแผนและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเทศกาลต่างๆ ในของแต่ละปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม

2.2 ควรทำวิจัยในลักษณะวิจัยเชิงผสมผสาน เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในเชิงลึก

References

- Chinfuk, N., Lalitsasivimol, W., Nonthikam, J., Duhamel, N. P. & Wittayapanpracha, C. (2017). The Evaluation of Participant's Satisfaction towards Hatyai Vegetarian Festival in 2017. *The 9th National and International Academic Conference*. (pp. 1552-1566). Songkhla: Hat Yai University. [in Thai]
- Ekakun, T. (2000). *Research methodology in behavioral science and social science*. Ubon Ratchathani: Institute Ubon Ratchathani Rajabhat. [in Thai]
- Fridgen, J. D. (1996). *Dimensions of Tourism*. Lansing, Michigan: Education Institute of the American Hotel Motel Association.
- Hudman, L. E. (1980). *Tourism: A Shining World*. Ohio: Grid Inc.
- Jittangwattana, B. (2005). *Sustainable Tourism Development*. Bangkok: Press and Design. [in Thai]
- Jurakanit, K. (2008). *A study of factors influencing travelling decision making to Hatyai district, Songkhla Province of Thai tourists*. Thesis Master of Science, Chulalongkorn University. [in Thai]
- Kornantakiat, J. (1996). *Teuk Nang Kia* (21th ed.). Bangkok: Praew Publisher. [in Thai]
- Likert, R. (1961). *New patterns of management*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Pengjun, W. (2019). *Focus*. Retrieved October 10, 2019, from <https://www.songkhlathatoday.com/content/14562/> [in Thai]
- Phetprakong, J., Maksri, T., Jaruphan, C., Lenchuang, R., Wongput, A. & Sirichote, O. (2015). The motivation of tourists visiting the Muang District Songkhla province. *Parichart Journal*, 29(2), 178-184. [in Thai]
- Posttoday. (2017). *Organize 14 tourist programs to stimulate the economy "Hat Yai"*. Retrieved January 2, 2020, from <https://www.posttoday.com/social/general/561947> [in Thai]
- Ranong Provincial Cultural Office. (2019). *Vegetarian Festival*. Retrieved October 15, 2019, from https://www.m-culture.go.th/ranong/ewt_news.php?nid=574&filename=index [in Thai]

- Sangkapan, J., Boonprakarn, K., Wangbenmat, C., Remegio, K. & Atimatmaitree, A. (2016). Tourist Satisfaction towards Klong Hae Floating Market, Hat Yai District, Songkhla Province. *Journal of Management Science*, 33(1), 25-50. [in Thai]
- Songkhla Provincial Statistical Office. (2019). *Songkhla Provincial Statistical Report*. Songkhla: Songkhla Provincial Statistical Office. [in Thai]
- Suphasorn, Y. (2019). *Tourism Thailand : Keep calm and Look forward to 2019*. Retrieved October 10, 2019, from <https://www.tatreviewmagazine.com/article/tourism-thailand-2562/> [in Thai]
- Thairath Online. (2019). *Hat Yai Vegetarian Festival*. Retrieved October 15, 2019, from <https://www.thairath.co.th/news/local/south/1667635> [in Thai]
- Thapchai, N. (2005). *Marketing strategies in the tourism industry*. Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai]
- Tourism Authority of Thailand. (2019). *Directions of Thai tourism in 2019*. Bangkok: Tourism Authority of Thailand. [in Thai]
- UNWTO. (1997). *Tourism 2020 Vision*. Madrid: UNWTO.
- Wikipedia. (2019). *Vegetarian Festival*. Retrieved January 2, 2020, from <https://th.wikipedia.org/wiki> [in Thai]

Name and Surname: Patcharin Bunnoon

Highest Education: Doctor of Philosophy (Ph.D.), Mahasarakrm University

University or Agency: Rajamangala University of Technology Srivijaya

Field of Expertise: Accounting, Business, Financial, and Statistics

Name and Surname: Ladda Thongtang

Highest Education: Master of Education in Research and Evaluation,
Thaksin University

University or Agency: Rajamangala University of Technology Srivijaya

Field of Expertise: Social Science Research

Name and Surname: Wandee Nuasoi

Highest Education: Master of Science, Statistics Branch, Chulalongkorn
University

University or Agency: Rajamangala University of Technology Srivijaya

Field of Expertise: Statistics